

Tartós fogyasztási cikkekhez kapcsolódó szolgáltatások finanszírozásához nyújtott hitel- és pénzkölcsön nyújtásának közvetítését végző közvetítők vonatkozásában is érvényesül-e a szakmai követelmények alóli mentesség?

I. TÉNYÁLLÁS

A Fióktelep fogyasztási hitelt, azon belül is – többek között – áruhitelt nyújt magánszemélyek részére az általa megbízott függő, és többes ügynökök közreműködésével. Erre oly módon kerül sor, hogy a Fióktelep az ügyfélnek az áruhitel szerződés aláírásával tett felhatalmazása alapján a kölcsön összegét az ügyfél helyett és nevében az áru – a mindennapi élet felszerelési tárgya, illetve tartós fogyasztási cikke – ellenértéke jogcímén közvetlenül a partnernek utalja.

Mivel a Hpt. 219. § (7) bekezdése és a 219/C. § (6) bekezdése értelmében a kizárólag magánszemélyek részére a mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeknek (ide nem értve a gépjárművet) megvásárlásához nyújtott hitel és pénzkölcsönt – az „ún. áruhitelt” – közvetítő függő és többes ügynökre a Hpt. 219/D. §-ában foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni, ezért az e körbe tartozó ügynökök vonatkozásában a Fióktelep nem várja el a Hpt.-ben meghatározott szakmai végzettség igazolását.

Ugyanakkor a Fióktelep a közelmúltban együttműködési szerződést kötött több olyan ügynökkel, akik esetében a magánszemély ügyfelek a hitelt (kölcsönt) komolyabb fogászati kezelések ellenértékének és az ahhoz szükséges segédeszközök (koronák, hidak) vételárának együttes finanszírozására veszik igénybe.

II. A JOGKÉRDÉS ÉS A FIÓKTELEP ÁLLÁSPONTJA

Az egyes fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról szóló 151/2003. (IX.22.) Korm. rendelet (**Korm. rendelet**) alapján az egy éves, illetve az egy évnél hosszabb kihordási idejű gyógyászati segédeszközök és készülékek tartós fogyasztási cikkeknek minősülnek, így e cikkek tekintetében nem szükséges a Hpt. 219/D. §-ában előírt szakmai követelményeknek való megfelelés.

Mivel a Hpt. 219. § (7) bekezdése, valamint a 219/C. § (6) bekezdésében foglaltak szó szerinti értelmezése mellett nem minősül a mindennapi élet felszerelési tárgyának, tartós fogyasztási cikkeknek a fogászati kezelés, mint szolgáltatás, ezért a Fióktelep részéről kérdésként merült fel, hogy az általa megbízott függő és többes ügynököknek a szolgáltatás finanszírozására nyújtott kölcsön közvetítésekor meg kell-e felelniük a Hpt. 219/D. §-a szerinti szakmai követelményeknek.

A Fióktelep álláspontja szerint nem indokolt különbséget tenni a mindennapi élet felszerelési tárgyai, tartós fogyasztási cikkei, és az azokhoz szorosan kapcsolódó szolgáltatások megvásárláshoz nyújtott hitel és pénzkölcsön nyújtását közvetítő ügynökök szakmai követelményei között.

Fentiek alapján a Fióktelep abban kérte a Felügyelet álláspontjának ismertetését, hogy a tartós fogyasztási cikket és a hozzá kapcsolódó szolgáltatást együttesen értékesítő ügynökök tekintetében el lehet-e tekinteni a Hpt. 219/D. §-a szerinti szakmai követelmények alkalmazásától.

Beadványában ismertette továbbá, hogy a Fióktelep hitelezési tevékenységének kiterjesztését tervezi a környezetbarát és energiahatékony építkezés, építészet irányába is, oly módon, hogy az építőmunka, mint szolgáltatás ellenértékének, illetve a felhasználásra, beépítésre kerülő tartós fogyasztási cikkek (fűtő- és légkondicionáló berendezések) vételárának finanszírozására fogyasztási hitelt tenne elérhetővé.

Amennyiben a tartós fogyasztási cikkek meghatározását a Felügyelet „kiterjesztően” értelmezve, a kapcsolódó szolgáltatásokat is e fogalomkörben kezeli, abban az esetben a Fióktelep tervezett hitelezési tevékenysége tekintetében szintén lehetőség lehet-e eltekinteni a Hpt. 219/D. §-a szerinti szakmai követelmények alkalmazásától.

III. A FELÜGYELET ÁLLÁSPONTJA

A Hpt. 219. § (7) bekezdése, valamint a 219/C. § (6) bekezdése szerinti „kivétel” szabály alkalmazásának alapjául az szolgál, hogy a Korm. rendeletben taxatív meg határozott tartós fogyasztási cikkek esetében jelentős volumenben fordul elő magánszemélyek részéről hitel-, illetve kölcsönfelvétel útján történő finanszírozás. Ezek az ügyletek túlnyomó részt összecszerűségükben nem jelentős mértékűek és a kapcsolódó futamidő is jellemzően viszonylag rövid.

Az ismertetett szempontokra tekintettel a tartós fogyasztási cikkek finanszírozására irányuló pénzügyi szolgáltatás közvetítése alkalmával – mivel tartalmát tekintve viszonylag egyszerű közvetítői feladatról van szó –, az érintett közvetítővel szemben a Hpt. 219/D. §-ában meghatározott szakmai követelmények teljesítése nem jelenik meg a tevékenység végzésének feltételeként.

A Korm. rendelet taxatív felsorolása azonban kizárólag az egyes tartós fogyasztási cikkek körét határozza meg, amely fogalomkörbe a jogszabály nem vonja be az adott termékhez kapcsolódó szolgáltatásokat, erre figyelemmel a Felügyelet megítélése szerint nincs mód a Korm. rendelet, illetve a Hpt. vonatkozó rendelkezéseinek „kiterjesztő” értelmezésére. Ebből következően, a Korm. rendelet szerint a tartós fogyasztási cikkek körébe tartozó fogászati eszközök (koronák, hidak) vételárának finanszírozása érdekében „ún. áruhitelt” igénybe lehet venni, ugyanakkor a fogászati eszközökhöz szorosan kapcsolódó fogászati kezelések (szolgáltatások) ellenértéke tekintetében nem.

Tájékoztatom, hogy jelen állásfoglalásnak nem képezte tárgyát annak vizsgálata, hogy a beadványban említett, hitelcélként szereplő termékek a vonatkozó jogszabályok szerint valóban tartós fogyasztási cikkek minősülnek-e, e tekintetben a Felügyelet nem fejt ki véleményt.